

Nr 339.

Av herr **Cruse m. fl.**, om införande av nöjesskatt på motorfordonstävling.

Uti 1 § mom. a)—f) av kungl. förordningen den 30 maj 1919 om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjestillställningar uppräknas de olika slag av tillställningar, för vilka skatt skall utgå. Utvecklingen under den relativt långa tidsperiod, som förflutit sedan förordningen tillkom, har fört med sig, att förordningen, i vad gäller angivandet av de tillställningar, som äro föremål för beskattning, blivit föråldrad. Sålunda torde vissa av de i förordningen såsom beskattningsbara upptagna tillställningarna numera knappast förekomma, medan å andra sidan under de senaste åren uppkommit nya arter av nöjestillställningar, som alltså icke kunna avse i förordningen angivna men som med hänsyn till omständigheterna borde vara föremål för beskattning. En revision av förordningen i nu berört avseende synes sålunda vara av förhållandena påkallad.

Emellertid kan det måhända vara önskvärt, att med en dylik revision får i avvaktan på ytterligare någon tids erfarenhet anstå. Dock synes det på en punkt angeläget, att en komplettering av förordningen utan dröjsmål kommer till stånd. De större motorfordonstävlingar, som tid efter annan anordnas inom landet, hava alltmåra visat sig bliva publik- och nöjesbetonade tillställningar av stora mått. Det har tidigare ansetts, att dessa tillställningar kunde beläggas med nöjesskatt, men genom ett regeringsrättens utslag den 4 december 1931 (R. Å. 76/1931) har det numera klarlagts, att detta icke är möjligt. Detta regeringsrättens utslag har blottat en lucka i förordningen, som bör föranleda till omedelbara åtgärder från myndigheternas sida, i syfte att få dessa tävlingar in under förordningens bestämmelser. Det torde vara ställt utom allt tvivel, att de stora motorfordonstävlingarna — som exempel må anföras de s. k. Grand Prix tävlingarna i Skåne och Dalarna och de stora tävlingarna å Solvallabanan i närheten av Stockholm — äro sådana tillställningar, för vilka skatt lämpligen bör utgå. Några bärande skäl mot denna uppfattning torde icke kunna anföras, och man behöver blott hava besökt en dylik tillställning för att man skall inse, att den för det stora flertalet av publiken är en nöjestillställning, ehuru vi gärna medge dessa tävlingars stora betydelse för svensk industri, enär motorfordon av svensk tillverkning genom dessa tävlingar med utländska fabrikat få tillfälle att ådagalägga sin goda kvalitet. Men då kommunerna under nuvarande svåra ekonomiska förhållanden mer än eljest torde vara i behov av de skattemedel, som kunna inflyta genom ett skatteläggande av nu omförmälda tävlingar, synes omedelbara åtgärder i sist berört avseende böra komma till stånd.

Med anledning av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att 1 § mom. e) av nöjesskatteförrordningen av den 30 maj 1919 må erhålla följande ändrade lydelse:

»e) kapplöpning, travkörning, motorfordonstävling och uppstigning i luftballong eller flygmaskin;».

Stockholm den 21 januari 1933.

Sigvard Cruse.

Carl Patric Ossbahr.

Erik Hagberg.
